

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7So/109/2012
Identifikačné číslo spisu:	7012200038
Dátum vydania rozhodnutia:	14.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012200038.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľky Ing. W. G., nar. XX. O. XXXX, bytom D., J. S.. XX zastúpenej JUDr. Katarínou Habiňákovou, advokátkou, Košice, Štúrova ul. č. 20, proti odporkyni Sociálnej poisťovni v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 4. júna 2012, č. k. 4Sd/2/2012-42, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 4. júna 2012, č. k. 4Sd/2/2012-42, p o t v r d z u j e .

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 4. júna 2012, č. k. 4Sd/2/2012-42, potvrdil rozhodnutie z 30. júna 2011 číslo XXX XXX XXXX, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1, § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) priznala navrhovateľke invalidný dôchodok vo výške 76,30 € mesačne s účinnosťou od 3. januára 2010 pri miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 50 % a podľa § 82 tohto zákona a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 404/2010 Z. z., ktoré ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky, odporkyňa zvýšila invalidný dôchodok navrhovateľky na sumu 77,70 € mesačne s účinnosťou od 1. januára 2011.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľkin zdravotný stav hodnotili posudkoví lekári odporkyne opakovane, a vyhodnotili aj novšie lekárske správy, ktoré predložila navrhovateľka. Výkonanie znaleckého dokazovania nepovažoval za potrebné, lebo podľa jeho názoru posudky posudkových lekárov neobsahujú žiadne nejasnosti a samotná skutočnosť, že posudkoví lekári sú v zmluvnom vzťahu, resp. v

pracovnom pomere s odporkyňou, nie je dôvodom pre vyslovenie záveru, o neobjektívnosti ich posudkov. Rozhodnutie odporkyne z 30. júna 2011 číslo XXX XXX XXXX považoval za vecne správne, nakoľko navrhovateľka v konaní nepreukázala, že jej zdravotný stav odôvodňuje vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ako bolo ustálené príslušnými posudkovými lekármi v podaných posudkoch.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie, lebo s uznanou 50 % mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nie je spokojná. Tvrdila, že nie je osoba so stredne ťažkou formou hlavne na základe organických zmien, konštatovaných psychiatrom a psychológom, lebo prekonala najväčší chirurgický zákrok, ktorý mal za následok vznik jej cievného ochorenia s ťažkou poruchou s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 65-80 %. Žiadala, aby záver o jej zdravotnom stave vypracoval znalec a nie posudkové orgány, ktoré sú závislé na odporkyni, a preto nie sú objektívne. Ďalej namietala, že jej zdravotný stav hodnotili posudkoví lekári len na základe zdravotnej dokumentácie, lebo ani u jedného z nich nebola na vyšetrení fyzicky prítomná. Napokon namietala, že neboli zohľadnené ďalšie jej ochorenia, ako degeneratívne zmeny na medzistavcových platničkách krčnej chrbtice a únavový syndróm.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 a § 250s OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce v súlade s § 250ja ods. 2 OSP bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 71 ods. 6 zákona o sociálnom poistení miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 8 zákona).

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je rozhodujúca otázka vplyvu dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti. Posúdenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa § 71 zákona nemôže pozostávať len z podradenia zdravotného postihnutia, ktoré je podľa posudkového lekára rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu pod niektoré zdravotné postihnutie uvedené v prílohe č. 4 (§ 71 ods. 5 zákona), ale je treba brať aj zreteľ na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí (§71 ods. 6 zákona). Pokles sa pritom podľa § 71 ods. 4 zákona posudzuje na základe

a/ lekárskych správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja a liečby a

b/ komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Zo spisov vyplýva, že rozhodnutie odporkyne riadne posúdil súd prvého stupňa a zistil, že zodpovedá zákonu. Odvolací súd sa v celom rozsahu s rozsudkom súdu prvého stupňa a aj s odôvodnením rozsudku stotožnil a podľa § 219 ods. 2 na ne poukazuje.

Navyše uvádza, že MUDr. A. S., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Košiciach vo svojej lekárskej správe z 5. apríla 2011 uviedla, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím

navrhovateľky sú choroby nervového systému s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 % podľa kap. VI, odd. A - postihnutie mozgu, pol. 6b. prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení stav po subarchnoideálnom krvácaní, aneuryzmy mozgových ciev stredne ťažkej poruchy. Aj keď je funkčná zdatnosť pohybového aparátu podľa jej názoru v norme, vzhľadom na prítomnosť prejavov organického psychosyndrómu zistila postihnutie v hornej hranici percentuálneho rozpätia, uvedeného v príslušnej položke. Následne MUDr. M. J., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia v Košiciach žiadala 3. novembra 2011 doplniť posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky o kontrolné vyšetrenie rehabilitačné, neurologické, hematologické a psychiatrické. Po doplnení zdravotnej dokumentácie o výsledky týchto vyšetrení dospel vo svojom posudku z 12. januára 2012 MUDr. O. D., posudkový lekár Sociálnej poisťovne - ústredia, vysunuté pracovisko v Košiciach k rovnakým záverom a aj on považoval za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky stav po subarachnoidálnom krvácaní, aneuryzmy mozgových ciev stredne ťažkej poruchy, so stanovenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 %. V posudku uviedol, že poslednými vyšetreniami zaznamenávaná progresia senzitivne aj motorickej hemiparézy s akcentom na ľavú končatinu, z hľadiska dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu zapadá do stredne ťažkej formy stavu po subarachnoidálnom krvácaní a operácii aneuryzmy mozgových ciev - kap. VI, odd. A, pol. 6b. prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení. Rovnako v doplnku tohto posudku zo 16. apríla 2012 tento posudkový lekár nesúhlasil so zaradením rozhodujúceho zdravotného postihnutia (stav po subarachnoidálnom krvácaní aneuryzmy mozgových ciev) do kap. VI., odd. A, pol. 6c, prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení, lebo podľa jeho názoru navrhovateľka netrpí na ťažkú formu hemiparézy a ani na ťažkú formu organických zmien osobnosti, ktorá by odôvodňovala žiadané zaradenie. Navýšenie o 10 % pre degeneratívne zmeny na medzistavcových platničkách nepovažoval za dôvodné. V ďalšom doplnku svojho posudku z 19. apríla 2012 hodnotil výhrady navrhovateľky k pripojeným odborným lekánskym nálezom a uviedol, že neurologické vyšetrenie navrhovateľky z februára 2012 dokumentuje senzitivno-motorickú ľavostrannú hemiparézu reziduálnu stredne ťažkého stupňa s akcentom na ľavú hornú končatinu, čiže známu skutočnosť, ktorá bola hodnotená v 50 % miery poklesu. Chronický únavový syndróm nepovažoval za medicínsky podložený, preto ho pri zhodnotení percentuálnej miery poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť nepovažoval za posudkovo významný.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu z doteraz vykonaného dokazovania možno bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru, že s ohľadom na zdravotný stav navrhovateľky je správne stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a tým aj výška jej invalidného dôchodku. Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že súd prvého stupňa nariadenie znaleckého dokazovania na riadne zistenie zdravotného stavu navrhovateľky nepovažoval za potrebné.

Odvolací súd nemohol zohľadniť námietku navrhovateľky, že nebola vyšetrená na zasadnutiach posudkových orgánov, lebo svoju účasť na vyšetreniach potvrdila vlastnoručným podpisom na zápisnici, ktorým verifikovala aj obsah svojich vyjadrení pred posudkovými lekármi a obsahu spisu nezodpovedá ani jej námietka, že závery posudkových lekárov nie sú doložené obsahom zdravotnej dokumentácie.

Požiadavku, aby boli vylúčené pochybnosti o objektívnosti záverov posudkových lekárov, ktoré sú podkladom v konaniach o dávkach podmienených dlhodobým nepriaznivým zdravotným stavom možno splniť len v prípade, ak posudok alebo odborné posúdenie vzbudzuje pochybnosti o objektívnosti a osobnej nezaujatosti alebo zlej odbornej úrovni posudkových orgánov. Žiadny z posudkov, ktoré boli v konaní zadovážené, takéto pochybnosti nevzbudzuje, a to napriek skutočnosti, že posudkoví lekári sú v zmluvnom vzťahu s odporkyňou. Táto skutočnosť samotná ich objektivitu a nezaujatosť dostatočne nespochybnila.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil (§ 219 OSP a § 250q ods. 2 OSP s poukazom na § 250l ods. 2 a § 250ja ods. 3 OSP).

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd účastníkom nepriznal, lebo navrhovateľka nebola v konaní úspešná a odporkyňa právo na náhradu trov odvolacieho konania nemá (§ 224 ods. 1 v spojení

OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.